

sten 100 pct. tale om de svageste i befolkningen med de forholdsmæssigt dyreste boliger at opvarme.«

Den den 15. december 1988 vedtagne lov, havde overskriften: »Ingen skat på opvarmningspetroleum«. (Folketingstidende tillæg C, spalte 371 f. Betegnelsen går selvsagt videre i Lovtidende, se lov nr. 842 af 21. december 1988). Dette har til stadighed været imod de store olieselskabers egeninteresser, jf. for eksempel skatte- og afgiftsudvalgets bilag 14 og 30 til L 18 i første samling 1986-87 samt almindelig del bilag 181 af 30. marts 1987.

Når ministeriet fremdrager mine udtalelser ved førstebehandlingen den 15. november 1988, gøres yderligere opmærksom på,

at jeg nok i spalte 1875 sagde, at det overvejende drejer sig om pensionister, men jeg tilføjede i spalte 1876, at det også var »andre, som faktisk sidder meget dårligt i det«, og

at jeg i spalte 1875 sagde, at dette »først og fremmest« er et københavnerproblem, men derimod ikke, at det »udelukkende« skulle være et problem for københavnerne.

Rent faktisk er den vedtagne lovtekst (og dermed forligsindholdet) hverken begrænset til pensionister eller til københavnerne. Derfor gælder den helt klart på lige fod for alle danskere.

Ville man have haft begrænsninger på, havde man sandsynligvis ikke opnået finanslovsforliget af 9. december 1988 med Fremskridtspartiet. Derfor vil det være urent trav, om man nu fjerner indrømmelsen til Fremskridtspartiet, mens man selv nyder godt af de foranstaltninger, som Fremskridtspartiet sagde ja til med blødende hjerter for at få vedtaget sit forslag om »ingen skat på opvarmningspetroleum«. 1988-loven blev vedtaget med fuldt åbent blik for de såkaldte misbrugsmuligheder, jf. for eksempel Folketingstidende 1988-89 spalte 1872 (Lykketoft) og 1875 (Kofod-Svendens). Derfor ændrer det nu oplyste på ingen måde forudsætningerne for forliget. Jf. også Folketingstidende for 14. marts 1990 (spalte 7248).

ad 7:

Det er uholdbart at motivere skatteskærpelse med, at sagen i 1990 har fået stor opmærksomhed. Det kan i al fald ikke bebrejdes det 100 pct. danskejede firma – Haahr – som alene vil blive ramt. Haahr kan nemlig under alle om-

stændigheder under gældende lov med lethed sælge de 18 millioner liter, som udgør maksimum for hans årsproduktionskapacitet.

ad 8:

Skatteministeriet har ret i, at EF-oplægget ikke levner plads til socialpolitiske initiativer i energiafgiftslovgivningen. De nu verserende planer om, at myndighederne skulle finde 10.000 værdigt trængende, som skulle kunne bevare den nuværende afgiftsfrihed via øgede sociale tilskud, er derfor ikke blot bureaukratisk afskrækkende og umuligt at administrere menneskeligt rimeligt, det vil også vise sig EF-stridigt. I øvrigt påregnede man ved Folketingets vedtagelse af loven, at afgiftsfriheden ville gælde for »små 100.000 mennesker« (Folketingstidende 1988-89 spalte 1875), og det er jo endnu ikke nået, end ikke gennem de stærkt overdrevne tal, som findes i Skatteministeriets seneste statistik.

Det herskende kaos omkring de socialministerielle varnehjælpsregler er aldeles uegnet til at opfange de socialt svage, der ifølge 1988-loven forventedes at komme til at høre til blandt de afgiftsfritagne. Det bliver ret tilfældigt, hvem der over socialbudgetterne overhovedet får kompensation for afgiftsstigningen, og denne kompensation vil blive finansieret ved mindre rådighedsbeløb til andre nødstedte folkepensionister – blot for at tilfredsstille de multinationale gigantolieselskaber.

ad 9:

I konsekvens af skatteministerens oplysning om EF-prioriteringen må det være stærkt indiceret, at man, hvis man finder misforhold i gældende lov, nedsætter afgiften på de højt beskattede boligopvarmningsprodukter i stedet for at indføre lovindgrebet som en skærpelse af afgiften på den afgiftsfri petroleum.

ad 10:

Skræmmekampagnen mod gældende dunketroleumsløvs har først og fremmest haft vind i sejlene i kraft af, at skræmmemagerne gennem egne ulovligheder har fremkaldt statistiktal, der har foruroliget visse politikere. Ellers havde vi ikke haft sagen. Dette er reelt erkendt af skatteministeren, blandt andet gennem ministerens bemærkninger i bilag 231 (ad punkt 1 linie 9-11, ad punkt 6, 1. sætning, og ad punkt